

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 19	Utkommer hver måned	April 1932	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattelid Davik	3. årg.
--------	---------------------	------------	--	---------

Våre ord.

Et ord er en pil,
som farer avsted med ustanselig il,
du vet ei hvorfra, du vet ei hvorhen,
den ramme kan fiende, den ramme kan venn.
Et ord er en gnist, som titt tender en brand,
der slukkes ei kan.

I veir og i vind
går tankeløst ord ut fra tankeløst sinn;
men Herren i boken har skrevet og gjemt
såvel hvad jeg minnes som hvad jeg har
glemt.

Og ennu for mere i boken er rum, —
o Gud, hvilken sum!

Så menneske lær
å tøile din tunge og akte enhver.
Ti sårer du ham for hvem Kristus er død,
da sårer du ham som har åpnet sitt skjød
for dig som for alle. Og merk det og skjelv:
da dømmes du selv.

Biskop Darre.

Bibellesning.

Men disse var av et edlere sinn enn
de i Tessalonika. Ap. gj. 17, 11.

Det er her tale om innbyggerne i den makedoniske by Berøa. Paulus og Silas var kommet dit på den annen misjonsreise, og opholdet i Berøa var for dem som et havblikk midt i stormen, for her møtte de edle mennesker. Ser vi nu etter, hvori dette edle sinn åpenbarte sig, så finner vi at det var i redebønhet, det vil si villighet til å høre uten fordom, uten forutfattede meninger. De lot derfor gudsordet få virke på sig med de i ordet værende krefter. Derfor fulgte efter hørelsen ikke bare det, at de leste i den Hellige skrift, men de gransket

i skriften, de anstillet undersøkelser der. Det endelige resultat herav blev, at mange kom til troen. Deiblandt fornemme greske kvinner og menn. Så sterkt virket ordet, at de overvant alle sine innvendinger og hengav sig til troen på Jesus.

Hvad vi her leser har sin gyldighet til alle tider og for alle mennesker. Hvad der kreves for at Guds ord kan få virke, det er villighet til å granske det uten fordom. Guds ord har sin eiendommelige virkekraft i sig selv. Det er et levende ord, og derfor vekker det liv. Bare vi med et edelt sinn vil ta imot ordet med villige hjerter.

La oss lese i Bibelen! Lese flittig, lese hjertelig, lese bedende!

Antallet av bibellesere på jorden er større nu enn nogensinne før. Aldri har Bibelen vært så utbredt som nu. Dette er gledelig. Hvem kan beregne de oppbyggelsens krefter som fra denne livskilde strømmer ut til menneskene. Men, la det være oss makt-påliggende, at vi hører med blandt bibellesernes tall. Når der tales så meget om hvor vanskelig det er å komme til troen og bli bevaret i troen, så må vi huske på, at troen kommer ved hjelp av Guds ord. Derfor må du høre det og lese det.

Jeg vil her gjerne få lov å gi dig et råd: Ta dig tid til daglig å lese i Bibelen. La det høre med til den faste ordning i ditt daglige liv. Lesning av skriften er for den kristne en livsfornödenhet. Den er nødvendig for kristenlivet. — Vær heller ikke utålmodig, om du møter vanskelige ting som du ikke riktig forstår. Skrittvis, litt om senn, vil du mere og mere få erfare både virkekraften og myndigheten og tilstrekkeligheten og tydeligheten i Skriften, slik som de gamle så smukt talte om.

Du velsignede bibelbok, du Herrens gave til oss! Jeg ser i ånden hvorledes de er høiet over dig, så mange, mange. Deriblandt er barn og unge og eldre og gamle, mennesker av alle aldre, av alle stender og dannelsesstrinn. Over dig sitter de bøiet for å lære å kjenne sig selv og sin Gud. De vil finne frem til Ham, hos hvem menneskehjertet har hjemme. Og alle som gransker dig med edelt sinn og redebønhet, de skal få velsignelse av det.

»Herre Jesus, lat mig have dine ord i hjertet lukt og lat denne himlens gave bære en velsignet frukt«. Amen.

Om barnedåpen.

Der er i senere tid opstått visse retninger (som f. eks. baptister og pinsevenner) som hevder, at barnedåpen er ubibelsk, at med andre ord hele den kristne kirke har faret vill på dette punkt. De hevder at barnedåpen ikke er nogen virkelig dåp, at kun voksnes dåp er gyldig. Vi vil da prøve å undersøke dette spørsmål: Hvad er det bibelske, barnedåp eller voksendåp? Hvad svarer best til dåpens eget vesen slik som Skriften klarlegger det for oss?

1. Det er riktig nok, at Bibelen ikke uttrykkelig omtaler barnedåp. Vi finner intet sted en direkte befaling om å døpe barn. Men her er å merke, at Bibelen i det hele ikke sier et ord om ved hvilken alder dåpen skal foregå. Bibelen påbyr heller ikke voksendåp. Den påbyr dåpen i og for sig uten å si noget om, når den skal foretas. Det må derfor avgjøres ut fra dåpens vesen i det hele.

En annen sak er det, at man i den første kristne tid mest hadde voksendåp. Men det finner sin naturlige forklaring ut fra de særegne forhold i datiden. Menighetene dengang var jo misjonsmenigheter. Misjonsforkynnelsen henvender sig naturligvis til voksne mennesker. I og med at disse omvender sig blir de ved dåpen optatt i den kristne menighet. Slik er forholdene den dag idag på misjonsmarken. Her er voksendåp det naturlige og nødvendige, og barnedåp vilde være forfeilet. Ti barnedåp forutsetter, at barnene kan få kristelig undervisning og en kristelig oppdragelse »forat

de kan bli fast hos Kristus når de vokser op, likesom de ved dåpen er innpodet i Ham«, som der står i dåpsritualet. Barnedåpen forutsetter kristelige omgivelser, kristne hjem, som kan lede barnets oppdragelse i den riktige retning. Så snart dette er inntrådt er tiden inne til å begynne med barnedåp.

Vi ser da også, at det varte ikke lenge før de første kristne begynte å praktisere barnedåp. Enkelte menigheter har muligens gjort det alt i apostolisk tid. Det heter jo at hele familier blev døpt. Fangevokteren i Filippi blev døpt »med alle sine« (Ap. gj. 16, 33). I Korint døpte Paulus Stefanus' »hus«. (1 Kor. 1, 16). Der kan da også ha vært barn blandt de døpte. Kirkefedrene på 200-tallet hevder, at barnedåpen blev praktisert av apostlene; de levet så nær den apostoliske tid at deres vidnesbyrd har vekt. Sikkert bevidnet er barnedåpen iallfall kort etter år 150, blandt annet av Irenæus, en disippel av martyren Polykarp, som igjen var en disippel av Johannes. Omkring år 250 var barnedåpen almindelig i hele kirken. Alt dette viser, at de kristne i de første par århundreder har ansett barnedåpen for det riktige så snart menighetsforholdene hadde festnet sig.

2. Dersom vi tar i betraktning dåpens vesen, slik som Bibelen åpenbarer det for oss, blir det til fulle klart, at nettop barnedåp er det riktige.

Dåpen er etter bibelsk mening et sakrament, en av Jesus innstiftet hellig handling, i hvilken Gud ved synlige midler gir sin usynlige nåde. Det særegne ved et sakrament er, at det er Gud som handler med oss, Han alene, idet Han på underfull måte gir oss sin nåde og sitt evige liv. I et sakrament er ikke vi mennesker medvirkende. Vi kan ikke ved vårt arbeide hjelpe til, at sakramentet får sin virkekraft. Sakramentet har sin virkekraft i sig selv idet det stammer fra Gud. Han har gitt oss det, forat vi uforskyldt, uten egen fortjeneste skal få del i Hans nåde. Det eneste vi mennesker kan gjøre er å ta imot det Gud gir oss i sakramentet, så vi ikke stiller oss hindrende i veien for Guds gjerning med oss ved synd og vantro.

Men nettop her har barn et stort fortrin

fremfor voksne. Der kan være så mangt og meget som hindrer hos de voksne; de har alle noget av disse hindringer. Vi kan høre tenke på hvordan tvil, adspredthet, vantro og syndig lyst hos oss kan blande sig inn selv i de helligste ting, ja hvordan vi mangel gang mot vår egentlige vilje kan gjøre motstand mot Gud. Men de små barn gjør ikke motstand. Der er hos dem intet som stiller sig hindrende i veien for Guds gjerning, hverken tvil, selvtilfretshet eller noget annet. Jesus har selv pekt på, at barnene her har et stort fortrin fremfor de voksne, ja Han har stillet dem op som et eksempel for de voksne: »La de små barn komme til mig, hindre dem ikke! Ti Guds rike hører sådanne til. Sannelig sier jeg eder: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, han skal ingenlunde komme inn i det!« (Mark. 10, 13—16). Har ikke slike ord av Herren nogen betydning? Man skulde tro at de som forkaster barnedåpen hadde glemt den. (Forts.).

Efter dosent A s t i n g.

Våre døde.

16. februar: Jørund Rasmusson Angelshaug, ug. fiskar, f. 1912.
6. mars: Marie Hamre, ug. kontorhjelp, f. 1893.

Dette er vitnemålet, at Gud har gjeve oss ævelegt liv, og dette livet er i son hans. 1 Joh. 5, 11.

Notisar.

Ektevigde: 23. februar i Davik: Kristen Pedersson Midthjell og Julie Bentsdotter Kandal, Breim.

Skuleeksamen i stil og rekning vert det 11. og 12. april. Eksamensnemnd er iår skulestyreformannen, lærarane F. Førde og Eikås og Kr. Leite.

Stykket um barnedåpen i dette og seinare nummer er med løyve frå forfattaren teke frå dosent R. Astings bok: »Dåpen«. (Lutherstiftelsens forlag).

Til **sanitetsforeininga** er innkome: For maiblo-mar i Davik 10 kr., Isane 6. Jolemerke og lodd: Dombestein 7, Kjølisdal 14, Torheim 7, Maurstad 14, Isane 7, Aalfot 26.18, Rugsund 14, Huns-kår 7, Leirgulen 5, Reksnes 7, Almanning 6.93, Hennøy 5.50, Levdal 7, Endal 7. **Kommunetilskot** 200.

Medlemspengar: Rugsund 32, Isane 14, Huns-kår 13, Dombestein 14, Reksnes 17, Almanning 9, Hennøy 7, Kjølisdal 49, Levdal 12. Utlodning i Rugsund 20. Fest i Endal 46.21. Basar på Reksnes 92.44.

I **Rugsund** er av sekretær Ekrem skipa ei indremisjonsforeining med ikring 70 medlemmer.

Til **kyrkjeorgel** i Davik er innkome: Frå Mons Askeland 10 kr. (tidlegare 40 kr.).

Davik indremisjonsforeining har for 1931 sendt 120 kr. til Nordfjord fellesforeining.

Vekkjing har det i det siste vore eit par stader i prestegjeldet. Serleg i Rugsund er der mange, eldre og yngre, som har sett seg fyre å gjera meir alvor av sin kristendom. Dette er i sanning ein stor og gledeleg ting, som vi av hjarta skal takka Gud for. Måtte Gud velsigna dei alle til å stå fast i Herren.

Gudstenester og sundagspreiker:

2. sund. etter påske, 10. april: Gangsøy, Oldeide, Tytingvåg og Husevåg.
3. sund. etter påske, 17. april: Davik og Rugsund.
4. sund. etter påske, 24. april: Totland og Berle.
5. sund. etter påske, 1. mai: Aalfot og Kjølisdal.
- Kristi himmelferds dag, 5. mai: Davik og Eldevik.
6. sund. etter påske, 8. mai: Rugsund og Levdal.

Ved alle gudstenester altargang um nokon ynskjer det.

For 100 år sidan. Døde: 4. mars 1832 Gunni Oldstr. Viig, 14 dage gammel. — 8. mars Ole Isaachsen Berle, vilkaarsmand, 80 aar. — 14. mars Walborg Christensdr. Møklebust, 9 uger. — 23. mars Marthe Nielsdr. Tytingvaag, 50 aar. — 28. mars Waldemar Abelsen Ervig, gaardmand, 38 aar.

Bakvendt! I 1927 drakk det norske folk etter statistikken 375 millionar liter mjølk og 500 millionar liter kaffi. Mjølka kom på 120 millionar kroner og kaffien på 110 millionar; dei siste gjekk sjølv-sagt til utlandet. Mjølka inneheld veldige mengder med næring, kaffien ikkje det minste.

»De gudløses forbund« som i Russland med hjelp frå det kommunistiske statsstyre av all makt arbeider på å rydja ut all kristendom, vil no ta upp arbeidet i andre land og, m. a. her i Norig. Forbundet har sendt ut eit oprop der det heiter: »Proletarar i alle land! Vi oppmoder dykk til straks å gå igang med arbeidet for å utrydja kristendomen. Sjå på vårt arbeid og tak lærdom av oss. Vi har i nokre få år greidt so godt som heilt å rydja ut den kristne forkynning. Vi har stengt kyrkjene og forsamlingshusa. Iverksetjinga av femårsplanen har til fyresetnad fullstendig utrydning av kristendomen frå Sovjet-unionens veldige område. Hugs Lenins ord: »Religion er opium for folket!« Det skal no vera arbeid i gang for å skipa ein liknande organisasjon her i landet.

Kvitivering for kontingent: Aalfot: Andreas A. Vik 2 kr. — Isané: Mons Isene 3. — Davik: Hans

H. Hamre, Ola Wiik 2, Oline Bøen 2.50. — **Endal:** Lars Endal 2. — **Rugsund:** Apollonius Hessevåg 2.50; Alb. Benæs 3; Kristen Kolsetvik 4. — **Leirgulen:** Paul Leirgulen 2; R. Bortneskår 2.50. — **Berle:** Nils Nyborg 2.50; Hanna K. Berle, Leonhard Midtbø, Elias Ytrehaug, Alfred Furnes 2; Kr. Ytrehaug 3. — **Hamnen:** Petrine Hamnen 3; August Hamnen, Nils K. Hamnen, Hans Klubben 2; Lars Nygård 1. — **Maurstad:** Sivert Føllesdal 3. — **Levdal:** Peder M. Lefdal 2.50; Nils Lefdalshjelle 3. — **Utanbygds:** Fru Amalie Eide, Florø, 3. Hjarteleg takk til alle.

Nordfjord indremisjon skal ha sitt årsmøte i Davik 12. juni i år.

En mors største oppgave.

En husmor har i sannhet meget å gjøre. Hun skal holde hjemmet i orden, vaske og skure og gjøre rent, passe på klærne, lage maten ferdig, stelle fjøset o. s. v. Det er vel egentlig ingen som har så meget å gjøre som en husmor på en gård. Men vi vet, at foruten alle disse ytre jordiske ting, så er der også noget annet vi må tenke på. Det er det liv som venter etter dette jordiske. Dette må vi ha for øie og innrette oss således, at vi ved Guds nåde i troen på Jesus kan bli frelst og fare vel.

Og her er det, at en mor også har den store oppgave å føre sine barn på den rette vei. »Børn er en Herrens gave«, leser vi i Salme 127,3. De er den største gave som Gud gir oss, det kjæreste og dyrebareste vi eier. Men den første til å ta vare på de små er moren. Derfor er det så om å gjøre, at hun er besjelet av Guds ånd og gjennemtrent av kristelig vesen og har alvorlig omsorg for sin sjels frelse og for sine barns frelse.

Vi har mange eksempler på sådanne mødre fra de eldste tider til våre dager. I det Gamle Testamente har vi Hanna, Samuels mor, som gav sin sønn til Herrens tjeneste. (1. Samuels bok.). I det Nye Testamente møter vi særlig jomfru Maria, den av Gud utvalgte og benådede, som var Jesu mor. I kirkehistorien finner vi en Monika, mor til den store kirkefader Augustinus. Han gjorde henne i sin ungdom megen sorg ved vantro og synd, men hun levet i stadig bønn for ham og fikk oppleve hans omvendelse, som en from biskop hadde sagt til henne:

»En sønn av så mange fårer og bønner kan ikke gå fortapt.« Så kan jeg nevne Margrete, Luthers mor, arbeidsom og gudfryktig. Den store evangelist Moody hadde også en from og bedende mor. Her i vårt land kan vi tenke på slike som bispinne Henriette Gislesen, Berte Kanutte Aarflot, Gustava Kielland som stiftet den første kvinneforening her i landet for misjonen, og Ragnhild Hærem. Det kunde være meget å fortelle om disse, men plassen tillater det ikke.

Det som er felles for alle disse er, at de av hjerte søkte Gud, at de levet og åndet i Hans ord og i bønner. Det gjorde dem sterke i troen og gav dem kraft til å stride den gode strid. Og slike mødre er det som kan øve den rette innflydelse på sine barn. Moren er alltid med dem og kan lede og føre dem. Hennes eksempel virker på dem i alt hvad hun sier og gjør. Er hun selv en som beder og lever etter Guds vilje, så kan hun plante et frø i barnehjertet, som skal spire og vokse i sin tid. Er bøn og Guds ord brukt i hjemmet, så har det sin store innflydelse på barnene. I hjemmet er det grunnvollen må legges til det kristne liv. De foreldre som her svikter, gjør den største skade og pådrager sig et forferdelig ansvar. Nu vet vi, at i mange hjem stenges bønn og Guds ord og sang ute dag etter dag, måned efter måned, ja år efter år. Kan man så undre sig over, at de barn som vokser op der, lever borte fra Gud? Kristendommen må begynne i hjemmene. Far og mor må arbeide sammen, så ikke den ene bryter ned hvad den annen vil bygge op.

Altså, kjære mødre! Tenk på dette. Gjør virkelig det du kan. Bed for dine barn. Lær dem å be fra de er små. Lær dem borbønn. Sørg for at Guds ord blir brukt i ditt hjem. Her må en fast bestemmelse til, og her må vi søke hjelp og styrke fra Gud til å gjøre det rette. La dette være det største for dig, at du selv må eie dine synders forlatelse og leve med Jesus, og så at du ved ditt eksempel, dine ord og din vandel må føre dine barn til Ham.

N. M.